

Va celebrar-se amb molta animació la diada de Sant Antoni quina organització de la festa anà a càrrec del gremi dels paletes. Tant l'Ofici Solemne qu'es celebrà a la Parroquial com Concerts, Sardanes i demés actes, se vegeren molt concorreguts.

Tots quants desitjin adherir-se al projectat tiratge especial d'«Animes Ferides», agraïrém remetin el seu nom, doncs pensém donar caràcter d'Homenatge al autor per la seva demostració de afecte vers la nostra Revista.

De las ultimas postals de Sant Hilari publicades raderament crida l'atenció la Vista Panoràmica per l'aspecte modern i la netedat del clixé del fotograf Lluís Ximeno.

Per a la pròxima Festa Major

hi ha contractades dues reputadas cobles.

A tots quants ens pregunten en quina forma poden remetrens l'import de la sotscripció de la present temporada podem indicalsehi qu'en sellos de correu dels de 5, 10, 15, 20 o 25 cms., ens és igual, com tal no passin d'aquest tipu.

Presenta ja bonic aspecte la notable reforma de que està essent objecte la Casa de les Aigües, situada a la Plaça Jacinto Verdguer. La esbelta i artistica foçana crida ja fortament l'atenció de tothom.

Segons se'ns innova aquest istiu se implantarà un nou servei d'autos a dies ficosos que realitzaran escursions de turisme amb

itineraris de gran atracció, en que sens perdre les hores de pendrer l'aigua, podran coneixer els més bells indrets de nostras montanyes i costas vehines.

Hilarienca

—Sabria dir-me al carrer de Cá'n Blat ahont és?

—Miris; es el carrer dels Teléfonos.

—I ahont cau el carrer dels Teléfonos?

—Miris; es el carrer de Cá'n Blat.

—Caram si qu'és facil! No més me falta sapiguer quin és el carrer dels Teléfonos i de Cá'n Blat!

—Prou; és el carrer Monsolts.

—¡No ho hauria dit mai!...

X.

Va retirar força d'hora, després de fer la còm va i còm vé a ne'ls coneguts i admiradors seus que's trovaven al *Hotel*; i encara passà bona estona arreglant-se la cambra petita, petita, però ben vistosa: el llit de fusta blanca, baix i coquetó; la tauleta de nit; quatre cadires; *lavabo* i tauleta escriptori, senyorejat tot per un hermós quadre de la Verge, reproducció de Rafael.

De ses maletes va trauren llibres, fotografies i objectes d'art, delicadíssimes miniatures que anà colcant damunt la taula de los arrèus d'escriurer.

Al terter, dos palms enlaire de l'escribania, hi penjà una preuada efígie d'Alfred de Muzet, son poeta predilecte, custodiat per los de Daudet i Goethe, i en artistic *etager* de dos pisets mostraven sos llams, ademés de les obres dels mestres esmentats, les més senyalades del nostre modern renaixement deixà apilats sobre la taula alguns exemplars, intensos encare, de son darrer recull de poesies per si alguna notable coneixença fes en l'establiment.

Tot plegat presentava un bèll cop de vista.

Dematí encará, arreglà quelcom més. Posà un

La extranya escomesa del Administrador lo contrarià força. Ell se creia anar en un lloc aont hi restaria ignorat, i ja li esperaven.

—Ja t'ho podies pensar, home! Be, ara jo m'en torno, que si tardés me caldria caminar i arribaria tard. Adeu i que't provi.

Encaixaren al peu de l'escala. En Bertrana sortí tot apressat, i en Rodergas pujà al seu dormitori per a cambiar-se la roba i arreglar-se'l fato.

Temptat per la claror de fòra, obri'l finestral i restà embadalit: al peu mateix, la riera rondinaire, fent via cap al pregón de la fondalada, li esgranava una balada de somnis i encantaments; al lluny, per sobre aquella extranya mar de regalades verdors, se destacava una serralhada soperba de tons blaus; i de les vessants de més a la vora en venia una remor d'esquelles i esqueillons amb qualque refilet de fioviol.

Un brutal cop de campana donat per ma mercenaria lo tragué de l'èxtasi. D'una revolada tancà los batents i baixà a posar-se a les ordres del reglament, començant per la visita al Metge Direc-